

[Ove Hansen.]

begge sider til at nå til enighed, men det er altså ikke lykkedes.

Repræsentanter for venstre og det konservative folkeparti stillede i udvalget forslag om en vis frigørelsesafgift — et forslag, der gik ud på, at man ved vurderinger skulle indføre et nyt begreb: man skulle i vurderingerne sondre mellem dyrknings-ejendomme og andre ejendomme og anvende begrebet „benyttelsesværdi“.

Efter at vi havde fået et udkast til et sådant forslag, fik vi fra embedsmændene i finansministeriet nogle kommentarer til det, og jeg har vel lov at sige, at efter at vi havde læst disse kommentarer, blev vi meget betænkelige. Man skrev fra finansministeriet, at denne ordning, hvis den kunne bringes til at fungere, ville komme til at belaste ligningssystemet særdeles tungt, og vurderingsmyndighederne ville komme ud for meget store og vanskelige opgaver.

Det bemærkes nu af venstres og det konservative folkepartis medlemmer i udvalget, at vi andre i princippet har godkendt det forslag til en frigørelsesafgift, som disse medlemmer stillede. Det har vi nu ikke. Vi har erklæret os villige til at forhandle om sagen, men ikke på det foreliggende grundlag. Resultatet af de forhandlinger, vi har haft i udvalget, er da også blevet, at venstres og det konservative folkepartis repræsentanter nu har trukket det oprindelige forslag tilbage og opgivet disse nye former for vurderinger.

Men de ændringsforslag, der nu er stillet fra VK-partiernes side, kan vi alligevel ikke tiltræde. Vi anser dem for alt for lempelige. Beskatningen her vil efter vor opfattelse blive meget begrænset. Alle ejendomme, hvor arealet ikke overstiger 2.500 m², vil blive fritaget — i det hele taget skal bygninger, hvorpå der også tit indvindes store fortjenester, helt fritages for at svare afgift.

Vi kan altså ikke medvirke til de ændringsforslag, som VK-partierne har stillet. Vi vil derimod gerne gå ind for det lovforslag, som finansministeren har fremsat, og de ændringsforslag, der er stillet, gående ud på, at alle parcelhuse med en almindelig arealstørrelse, under 1.400 m², helt skal fritages for at svare kapitalvindingsafgift.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget og de ændringsforslag, som ministeren har stillet, men at man stemmer imod de ændringsforslag, som VK-partiernes repræsentanter har stillet.

Axel Kristensen: Jeg skal — for ikke at glemme det — straks svare på, hvad det ærede medlem hr. Ove Hansen sagde om, hvorvidt regeringspartierne havde accepteret princippet i vort forslag. Det, vi har skrevet, er rigtigt. Jeg spurgte direkte i udvalget, da vi skulle til at arbejde med det: skal denne lovgivning nu laves efter vore principper eller efter regeringsforslaget? Flere socialdemokratiske medlemmer svarede: ja, det skulle laves efter vore principper. Formanden for udvalget er også formand for socialdemokratiets folketingsgruppe. Han gjorde ingen indsigelse. Dertil svarede jeg: så må jeg have embedsmændene til rådighed, for at jeg kan afkræfte de stærke indvendinger, der er fremkommet, men som jeg ikke mener er holdbare. Der blev svaret fra socialdemokratiet, at det behøvede jeg da ikke, der er vanskeligheder ved alting; det kan ministeren udarbejde forslag over. Formanden for udvalget, det ærede medlem hr. Carl Petersen, tog heller ikke afstand herfra. Så måtte jeg gå ud fra, at disse svar gjaldt for hele socialdemokratiet. Der var altså ganske klart givet tilsagn om, at der af ministeren skulle udarbejdes et forslag på basis af vore principper. Alt andet ville blive udenomssnak.

Det emne, der behandles her i dag, er skat på fortjenester ved salg af fast ejendom, hvor sælgeren ikke har erhvervet ejendommen i den hensigt at sælge den med fortjeneste, men f. eks. for at bruge den til erhverv eller beboelse. Debatten føres altså ikke om jordspekulationens beskatning. Hvor handel med ejendom drives for forretningens skyld, betales almindelig indkomstskat af fortjenesten.

Emnet er behandlet i folketinget mange gange, idet den første lov blev vedtaget i sommeren 1960 under stærk modstand og kritik fra vor side. Denne lov gælder endnu og er ud over småændringer søgt ændret både i 1963, 1964 og nu i 1965. Allerede i 1963 ved folkeafstemningen sagde vi, at vi var villige til at medvirke til en lovgivning,